

[Bernhard Baunsgaard.]

mål sige, at jeg tror, vi er nødt til at gøre os klart, at vi står meget nær ved at måtte træffe afgørelse af, om vi mener det helt alvorligt med, at mand og kvinde skal være ligeberettigede. Hr. Jens Foged sagde, at mand og kvinde arbejder sammen på lige vilkår. Jeg tror, det er rigtigt, at vi står på det punkt, hvor vi er nødt til at træffe denne principielle beslutning, og dér er jeg så, kan jeg forstå, ganske uenig med den socialdemokratiske ordfører. For vi er nødt til, hvis vi anerkender mand og kvinde som fuldt ligeberettigede, også at føre ligeberettigelsen ind på skatteområdet. Så må vi gøre det, selv om — det er der jo ingen grund til at skjule — de, der især er interesserede i det, naturligvis er de ægtepar, som har økonomisk fordel af det. Det vil altså være noget, som i første omgang kommer de bedrestillede til gode — og nu skal bedrestillede ikke forstås på anden vis end som dem, der bare har mellemindtægter. Men er vi ikke nødt til at drage den konklusion, at nu mener vi det helt alvorligt med ligeberettigelsen af mand og kvinde, og så betale, hvad det måtte koste på andre områder? Det ene er jo dog egentlig et spørgsmål om anerkendelse af mennesket, det andet er bare noget om penge.

Lütken: Det foreliggende forslag søger i hvert fald til en vis grad at løse et problem, hvis eksistens jeg ikke skal benægte foreligger, nemlig spørgsmålet om ligestilling mellem ægtefæller i skattemæssig henseende. Vi kender sikkert alle eksempler på, at det er hustruen, der reelt er den økonomiske hovedperson, fordi hun er den, der tjener mest, måske langt mest, af ægtefællerne. Desuagtet anses altså manden for at være hovedpersonen i skattemæssig henseende.

Det virker naturligvis principielt urimeligt, og det kan i en række tilfælde også økonomisk virke noget urimeligt, at fradragene bortset fra dem, der direkte er knyttet til hustruens person eller indtægtserhvervelse, foretages hos manden. Den økonomiske urimelighed opstår derved, at mandens indtægt kan være meget lav, således at fradragene ikke udnyttes eller ikke får samme virkning, som hvis de havde været tildelt hustruen, og det er jo et spørgsmål om progressionen.

Problemet løses i og for sig, så vidt jeg kan se, i det store og hele, den økonomiske side af det i hvert fald, såfremt man gennemfører fradrag i skatten i stedet for i indkomsten, for så kommer progressionen jo ikke til at spille denne rolle.

Det foreliggende VK-forslag vil løse problemet på en måde, som vi må se på med en vis skepsis. For det første er der tale om et vist provenutab; der bliver ganske vist sagt fra anden side, at det ikke er ret stort, men jeg vil nu gerne høre mere om i udvalget, hvor stort et sådant provenutab bliver. Det er også helt klart, at det, som det blev sagt af den radikale ordfører, formentlig bliver de noget bedre stillede familier, der får økonomisk glæde af forslaget.

I øvrigt er forslaget indrettet sådan, at det måske giver anledning til, at man, skal vi sige stadig tvinges til at spekulere i skattelovgivningen; altså, man skal til stadighed prøve på at finde ud af, om det nu kan betale sig, at den ene eller den anden er hovedperson i det enkelte år. Jeg tror, at det administrativt må blive temmelig besværligt, dette stadig tilladte skift mellem, hvem der skal være hovedperson i familien i skattemæssig henseende. Derfor vil vi i udvalget meget gerne have opklaret, hvorledes det vil komme til at ligge med den administrationsmæssige side af sagen, og jeg kan forstå, at der til udvalget kommer en række oplysninger, som finansministeren allerede har indhentet.

SF vil gerne være med til at se på problemet og se, om vi kan finde frem til en bedre løsning af det end den, vi har i øjeblikket, og jeg tror altså, at her kommer spørgsmålet om fradrag i skatten i stedet for i indkomsten atter ind i billedet, således som det jo viser sig at komme det ved snart den ene og snart den anden skattediskussion, og som det altså også har været tilfældet i dag. Jeg tror, at det i og for sig var rimeligst, om dette forslag blev taget tilbage og vi så arbejdede med de oplysninger, som kommer i skatteudvalget, for der er allerede påbegyndt en undersøgelse, og det er i og for sig temmelig overflødigt at komme med dette forslag i dag.

Men som sagt, vi er klar over, at der er et problem, og vi vil godt være med til at se på det, men det skal i hvert fald være således, at vi får besked om provenutabet, og at den